

La llum de l'Evangelí a la presó

Dll, 24/05/2010 per Catalunya Religió

(David Casals - CR) Els protestants també fan arribar la Paraula de Déu a totes les presons catalanes. És gràcies al treball que fan una seixantena de persones que col·laboren amb el [Ministeri Evangèlic a Presons](#) que desenvolupa el Consell Evangèlic de Catalunya. En l'actualitat, estan formant-se nous voluntaris més, que permetran arribar a les 200 persones col·laborant en aquest ministeri.

Com explica a CatalunyaReligió.cat, el responsable del Ministeri Evangèlic a Presons, el pastor José Luis Suárez, visita les diferents presons de la província de Barcelona deu hores cada setmana. Diu que aquest temps ja reflexa les dificultats econòmiques amb les que tenen les esglésies evangèliques.

Tot i la falta de recursos, destaca que s'està fent una bona feina, i prova d'això és que el darrer culte que va oficiar setmanes enrere a la presó de la Model, hi van participar 78 interns, una xifra que mai s'havia assolit en cap culte evangèlic en un centre penitenciari català. "Haguéssim estat dues persones més i ja no hi cabríem a la sala", comenta Suárez, que destaca que malgrat les limitacions, la llavor dóna els seus resultats.

En la hora i mitja que pot durar la visita dels agents pastorals evangèlics a les presons, han de tenir temps per organitzar un petit culte obert a tothom, fer petits grups d'estudis bíblics i després tasques d'acció pastoral amb els presos que ho desitgin, fet que demana poder fer entrevistes individuals amb ells. L'objectiu del Consell Evangèlic de Catalunya és que amb els nous voluntaris que s'incorporaran, es pugui fer arribar el suport pastoral també amb els familiars dels presos.

Suárez explica que entre els presos, hi ha de tot. Des d'alguns que són practicants, altres que venen de famílies de tradició evangèlica i que s'havien distanciat d'aquesta pràctica i ara la descobreixen, i altres que descobreixen a la presó el missatge de la Paraula de Déu. N'hi ha d'altres, en canvi, que comencen a anar els cultes ja que en aquella hora no hi ha cap altra activitat a la presó.

En qualsevol cas, destaca que el “boca orella” funciona molt, a la presó, ja que molts interns comuniquen als seus companys que se celebra un culte, o el canvi que han experimentat en les seves vides al descobrir a Crist.

Recorda Suárez que ell també és pastor d’una església evangèlica barcelonina, i que no té res a veure fer un culte o la feina d’un pastor fora de les reixes que a dintre. “Hi ha moltes diferències. A la meva església el culte pot durar una hora o una hora i mitja, a la presó estem limitats” i pot ser que no hi hagi ni himnaris ni instruments amb els que acompanyar els cants, ni que tampoc se celebri el Sant Sopar.

També molts cops les reunions i els cultes les fan en sales que no estan prou condicionades. A la Model, en el culte on es van reunir 78 persones, es va celebrar en una sala que permet l’accés a la infermeria, per tant, una sala en la que entra i surt gent des de l’inici fins al final del culte.

Tenint present que en el protestantisme hi ha moltes denominacions, tendència que s’ha incrementat durant els darrers anys, a les presons es procuren fer activitats el màxim d’àmplies possibles per adreçar-se a tothom.